Dosarul nr. 5r-496/2025 (4-25162881-28-5r-20112025)

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

11 februarie 2026 mun. Edineţ

Judecătoria Edineţ, sediul Central

Instanţa compusă din:

Preşedinte de şedinţă, judecător Bîrsan Ghenadie

Grefier Berliba Nicoleta

cu participarea:

Agentului constatator Gușevatîi Serghei

examinând în ședință de judecată publică, contestația formulată de Burlacu Silviu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP al IGP, Gușevatîi Serghei, în privința lui Burlacu Silviu, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat și sancționat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional,

CONSTATĂ:

Faptele cazului.

Prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP al IGP, Gușevatîi Serghei, Burlacu Silviu a fost recunoscut vinovat și sancționată în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia „*la data de 27.10.2025, ora 09:32 s-a deplasat cu viteza de 91 km/h pe sectorul de drum M5 Frontiera cu Ucraina-Criva-Bălți-Chișinău-Tiraspol-frontiera cu Ucraina (E584) (Km.73, m.200) cu mijlocului de transport de model „*****”, n/î ***** ignorând prevederile RCR și anume indicatoarele 3.27.1 și 3.27.2.*”.

La data de 20.11.2025, petiționarul Burlacu Silviu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, astfel, instanța consideră că, contestația este depusă în interiorul termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În motivarea contestației, Burlacu Silviu a invocat că, procesul-verbal din 27.10.2025 este ilegal și neîntemeiat, pasibil anulării, or a fost încălcată HG nr.40 din 17.01.2012, HG nr.357 din 13.05.2009 și HG nr.1139 din 18.09.2003.

Invocând că, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.40 din 17.01.2012, cu privire la aprobarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere „Controlul traficului”, a fost aprobată Concepția Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere „Controlul traficului” (în

continuare Concepţia). În conformitate cu Concepţia, Capitolul II, pct.2: zonă de supraveghere reprezintă intersecție sau sector de drum supus monitorizării prin utilizarea postului de supraveghere a circulaţiei rutiere, marcat cu indicator de informare (indicator 5.30 „Monitorizare trafic”, conform Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009); post de supraveghere a circulaţiei rutiere post de supraveghere) reprezintă complex static sau mobil format din unităţi de supraveghere a circulaţiei rutiere şi/sau mijloace tehnice special omologate şi verificate metrologic, ce asigură monitorizarea integrală a circulaţiei rutiere la o intersecţie sau pe un sector de drum; post mobil de dirijare reprezintă complex tehnic de program ce include un calculator portativ cu soft preinstalat şi utilaj de comunicare cu sau fără cablu, destinat dirijării la distanţă a dispozitivelor de la posturile de supraveghere apropiate, amplasat pe un automobil special.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr.357 cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţiei rutiere (în continuare RCR), respectiv, în conformitate cu RCR: capitolul V, lit. a): Pct.5.29 reprezintă indicator de informare „atenție radar”; Pct. 5.30 reprezintă indicator de informare „monitorizare trafic”, care se instalează, conform RCR pct.5.30 cap. V, la intrarea în zona în care se efectuează monitorizarea electronică a traficului.

Conform Hotărârii Guvernului nr.1139 din 18.09.2003, despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliţiei (în continuare Regulamentul 1139), capitolul II, pct.6: Notă dispozitivele pentru aprecierea vitezei de deplasare a mijloacelor de transport pot fi utilizate numai pe sectoarele drumurilor publice unde sunt instalate indicatoare rutiere „Atenție radar”.

Potrivit procesului-verbal contestat la pct.5 locul săvârșirii este indicat Edineţ (Edineţ), pe traseul M5 frontieră cu Ucraina-Criva-Bălţi-Chişinău-Tiraspol-frontiera și Ucraina (E584) (km.73,m.200).

La întrebarea adresată agentului constatator care a stopat automobilul, de ce nu sunt respectate prevederile la Hotărârile de Guvern sus menţionate - răspuns nu a avut.

Petiționarul în contestația depusă afirmă că, având în vedere cele expuse mai sus, cu certitudine constată faptul nerespectării de către agentul constatator a Hotărârii Guvernului nr.40 din 17.01.2012, cu privire la aprobarea Concepție Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere „Controlul traficului”; Hotărârii Guvernului nr.357 cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţie rutiere; Hotărârii Guvernului nr.1139 din 18.09.2003, despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliţiei şi nu respectat

obligativitatea în partea instalării indicatorului 5.29 şi 5.30 dir RCR, ceea ce indică la faptul că presupusul radar este instalat ilegal.

Pe locul săvârșirii indicat în pct.5 Edineţ (Edineţ), pe traseul M5 frontieră cu Ucraina-Criva-Bălţi-Chișinău-Tiraspol-frontiera și Ucraina (E584) (km.73,m.200) sunt porțiuni de drum unde se permite a circula cu 90km/h, 70 km/h, ș.a. or agentul nu a indicat expres unde a avut loc fapta şi unde era instalat acel mijloc tehnic de monitorizare.

Petiționarul atenționează că, potrivit art. 443 Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Potrivit pct.3.1. agentul constatator urma a indica ocupația persoanei în privinţa cărei a fost pornit proces contravenţional

Conform pct.12. în procesul-verbal persoana în privinţa cărei a fost pornit proces verbal, are dreptul de a obiecta, respectiv şi s-a notat că potențialul contravenient nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie - astfel nu poate fi invocat temei de respingere pct.18 - deoarece contravenientul nu recunoaște şi nu este de acord cu procesul-verbal.

Petiționarul mai invocă că, potrivit art. 443 Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde ocupația; obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecțiile şi probele victimei.

În urma celor expuse în contestație petiționarul constată o eroare gravă la întocmirea procesului verbal, ori neindicarea elementelor obligatorii cuprinse în articolul 443 Cod Contravențional, reprezintă nulitatea procesului-verbal.

În urma celor menționate în contestație, petiționarul Burlacu Silviu solicită declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei adoptate din 27.10.2025, Seria MAI06 nr. *****, *****cu încetarea procesului contravenţional.

Argumentele participanților la proces, expuse în ședința de judecată.

În ședinţa de judecată, *petiționarul Burlacu Silviu,* fiind citat legal nu s-a prezentat, însă prin contestația depusă în instanță a solicitat examinarea cauzei în absența sa. În conformitate cu art. 455 Cod Contravenţional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa petiționarului.

Agentul constatator Guşevatîi Serghei în ședința de judecată a susținut procesul-verbal, solicitând respingerea contestației depuse de Burlacu Silviu, ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

*Examinând actele dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație, verificând originalul procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025 - instanța de judecată consideră că contestația depusă de Burlacu Silviu urmează a fi respinsă, reieșind din considerentele expuse infra.*

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin.(8).*

Cu referire la respectarea termenului depunerii prezentei contestații de către contestatarul Burlacu Silviu, instanța va menționa că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP al IGP, Gușevatîi Serghei, în privința lui Burlacu Silviu, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat și sancționat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional, a fost încheiată în prezența ultimului, fapt confirmat prin semnăturile aplicate la pct. 9, 14, 18 și 19.

Ca urmare, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025, contravenientul Burlacu Silviu, prin intermediul Direcției Patrulare Nord a INSP al IGP, a depus contestație împotriva acesteia, iar la 07.11.2025, contestația depusă de Burlacu Silviu a fost remisă spre examinare Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Corespunzător, depunerea de către contravenient a contestației la data de 07.11.2025, la sediul organului constatator - urmează a fi considerată ca fiind depusă în termenul legal de depunere a ei.

Cu privire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța reține că acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 443 Cod Contravențional cuprinzând toate mențiunile obligatorii indicate de acest text legal.

Procesul-verbal cu privire la contravenție conține mențiunile privitoare la numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, descrierea faptei săvârșite, data comiterii acesteia și semnătura agentului constatator dar și a persoanei în privința căruia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

Instanța a reținut că, procesul-verbal seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025 conține o descriere în concret a contravenției cu specificarea acțiunilor

contravenientului și a tuturor circumstanțelor de natură a imprima faptei sale caracter de contravenție, agentul constatator atribuind faptei o încadrare juridică corectă și aplicând sancțiunea în limitele stabilite de lege.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului–verbal cu privire la contravenție, instanța nu a constatat elemente de fapt menite să atragă prin sine nulitatea absolută a documentului, or la completarea acestuia, agentul a respectat rigorile procesului contravențional, actul de constatare având puterea veridicității, până la proba contrară.

Cu referire la temeinicia faptelor reținute de agentul constatator în sarcina lui Burlacu Silviu prin procesul-verbal cu privire la contravenție și temeinicia deciziei de sancționare emisă, instanța va reține următoarele.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 5 alin. (1) și (2) Cod Contravențional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise.*

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod Contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

Potrivit art. 10 Cod Contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acțiunea contravențională.*

Conform art. 375 alin. (1) Cod Contravențional, *Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.*

Conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP al IGP, Guşevatîi Serghei, Burlacu Silviu a fost recunoscut vinovat pe faptul că „*la data de 27.10.2025, ora 09:32 s-a deplasat cu viteza de 91 km/h pe sectorul de drum M5 Frontiera cu Ucraina-Criva-Bălți-Chişinău-Tiraspol-frontiera cu ucraina (E584) (Km.73, m.200) cu mijlocului de transport de model „*****”, n/î ***** ignorând prevederile RCR şi anume indicatoarele 3.27.1 şi 3.27.2*”.

Prin Decizia de sancționare din aceiași dată, inserată în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, pentru fapta constatată, încadrată juridic în contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional, agentul constatator i-a aplicat lui Burlacu Silviu sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei, cu aplicarea pedepsei complementare de 4 puncte de penalizare.

Conform art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, *Examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Prerogativa instanței de judecată constă în respectarea cu certitudine a prevederilor art. 457-458 Cod Contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele complet și obiectiv, clarificând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie contravențională, în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil printre care şi prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

Instanța va reține că, pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite doua tipuri de cerințe: *intrinseci*, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancțiune prevăzută de lege, dar și *extrinseci* constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoana abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumba obligația de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanța apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenție beneficiază de prezumția de legalitate şi temeinicie, prezumție care, deși ne consacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanțelor judecătorești. O astfel de prezumție nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumția de nevinovăție. După cum a constatat şi Curtea CEDO (*Salabiakuc vs Franţei, Hot. din 07 octombrie 1988, s.A no 141A, p. 15, 28; Telfner vs Austriei, no 33501/96, 16, 20 martie 2001; Anghel vs României, no 28183/03, 60, 04 octombrie 2007*), prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două

condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ținându-se cont de miza litigiului, şi respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi în cuantum de 600 lei) cât şi asigurarea posibilității contravenientului de a-şi dovedi susținerile, de a combate prezumția de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumții.

Pe de altă parte, instanța admite că contravenientul se bucură de o prezumție de nevinovăție în baza căreia are dreptul de a-și propune probe în apărare și de a combate situația de fapt reținută de agentul constatator. Astfel, cele două prezumții nu au caracter absolut, ci unul relativ, prezumția de veridicitate atribuită de lege procesului-verbal de contravenție încheiat de agentul constatator, putând fi combătută prin proba contrarie.

Instanța reține că invocarea referitoare la conceptul că un contravenient beneficiază de prezumția de nevinovăție, nu înseamnă că este suficient ca acesta să conteste procesul–verbal de contravenție pentru a fi exonerat de răspundere. Chiar dacă procesul – verbal nu beneficiază de o prezumție absolută de legalitate și temeinicie, el constituie totuși o probă de vinovăție.

Conform art. 236 alin. (2) Cod Contravențional, constituie contravenția - Depășirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/ore se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare..

Indicatorul nr. 3.27.1 și nr. 3.27.2. al anexei nr. 3 (indicatoare rutiere) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere „*Viteză maximă limitată" – interzice circulația vehiculelor cu o viteză mai mare decît cea menționată pe indicator*, iar al doilea indicator – *se instalează pe sectoarele de drum fără iluminare artificială.*

Aici instanța va menționa că, conducătorul mijlocului de transport are obligația de a respecta Regulamentul Circulației Rutiere.

Instanța va lua în considerare pripit argumentele petiționarului că, nu a fost prezentată proba care a stat la baza stabilirii încălcării, or, petiționarul n-a prezentat alte probe pentru a confirma contrariul.

Totodată instanța va menționa că, potrivit ordinului nr. 45 al MAI din 19.02.2010, cap. II pct. 2, Sarcinile agentului de circulaţie la supravegherea traficului rutier constă în: *1) Siguranţa traficului rutier; 2) Asigurarea activităţii de supraveghere a traficului rutier; 3) Ocrotirea vieţii şi integrităţii corporale a participanţilor la trafic, apărarea drepturilor şi intereselor cetăţenilor, de asemenea a intereselor statului şi societăţii; 4) Prevenirea şi curmarea infracţiunilor cât şi contravenţiilor din domeniul traficului rutier.*

În acest sens instanța de judecată remarcă că, decizia asupra cauzei contravenționale, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii,

trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă pînă la proba contrară.

Pe acest fundal, instanța de judecată conchide că, faptele constatate *ex propriis sensibus* de agentul constatator dau naștere unei prezumții simple, în sensul ca situaţia de fapt și împrejurările reținute corespund adevărului.

Prin urmare, simpla negare a contestatorului în sensul că faptele nu corespund adevărului nu este suficienta, atât timp cît nu aduce probe ori nu invocă împrejurări credibile pentru a răsturna prezumția simplă de fapt născută împotriva sa.

Pentru aceasta, instanţa consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăţia contravenientului Burlacu Silviu în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional, deoarece în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că, Burlacu Silviu la data de 27.10.2025, ora 09:32 s-a deplasat cu viteza de 91 km/h pe sectorul de drum M5 Frontiera cu Ucraina-Criva-Bălți-Chișinău-Tiraspol-frontiera cu ucraina (E584) (Km.73, m.200) cu mijlocului de transport de model „*****”, n/î ***** ignorând prevederile RCR și anume indicatoarele 3.27.1 și 3.27.2.

În această ordine de idei, instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că aplicarea Deciziei de sancționare este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Burlacu Silviu i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, însă sub acest aspect, probele sale prin care își susține poziția nu sunt pe măsură de a răstoarce prezumția de legalitate și veridicitate a actului contestat.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare

(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Burlacu Silviu în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită, de aceia faptele constatate de agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Mai mult, din probele administrate și care ulterior au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu s-a probat de către petiționar o situație diferită de cea reținută în procesul-verbal de contravenție, nici cu privire la situația de fapt și nici cu privire la temeiurile de drept reținute.

Pe de altă parte, deși în cadrul constatării procesului contravențional, făptuitorul este degrevat de sarcina probațiunii nevinovăției sale, circumstanțele devin contrare în cadrul contestării unui proces-verbal cu privire la contravenție, în care sarcina probațiunii în răsturnarea probatoriului administrat trece în seama contestatarului nemijlocit.

Invocarea pretinsei încălcări a Hotărârii Guvernului nr.40/2012, HG nr.357/2009 și HG nr.1139/2003 nu este susținută prin probe concludente care să demonstreze caracterul ilegal al utilizării mijlocului tehnic de constatare. Simpla afirmație privind lipsa indicatoarelor 5.29 („Atenție radar”) sau 5.30 („Monitorizare trafic”) nu echivalează, în sine, cu dovada inexistenței acestora la locul respectiv sau cu proba instalării ilegale a dispozitivului tehnic.

Totodată, dispozițiile HG nr.40/2012 reglementează cadrul general al sistemului automatizat de supraveghere a traficului, însă nerespectarea unor prevederi organizatorice sau administrative nu atrage automat nulitatea procesului-verbal, în lipsa demonstrării unei vătămări concrete aduse drepturilor contravenientului.

În ceea ce privește prevederile HG nr.1139/2003, contestatorul nu a făcut dovada că dispozitivul utilizat nu era omologat sau verificat metrologic, ori că ar fi fost amplasat cu încălcarea condițiilor legale. Or, potrivit principiului prezumției de legalitate a actelor întocmite de agentul constatator, procesul-verbal se bucură de forță probantă până la proba contrară, probă care nu a fost administrată în cauză.

Referitor la susținerea privind neindicarea exactă a locului faptei, instanța constată că în procesul-verbal este specificat traseul M5 (E584), km 73 m 200, localitatea Edineț, elemente suficiente pentru individualizarea sectorului de drum. Faptul că pe acel traseu există porțiuni cu limite diferite de viteză nu conduce, prin el însuși, la concluzia nulității actului, în lipsa probării unei erori concrete privind limita aplicabilă la locul exact al constatării.

Mai mult, lipsa unui răspuns detaliat din partea agentului constatator la o întrebare adresată ad-hoc nu constituie temei juridic de anulare a procesului-verbal,

atâta timp cât actul conține mențiunile esențiale prevăzute de lege și este susținut de mijlocul tehnic de constatare.

Prin urmare, instanța reține că susținerile contestatorului au un caracter declarativ, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente, iar eventualele aspecte invocate nu sunt de natură să afecteze legalitatea și temeinicia procesului-verbal din 27.10.2025.

Pentru aceste considerente, instanța respinge contestația ca neîntemeiată și menține procesul-verbal contestat ca fiind legal și temeinic întocmit.

Astfel, analizând probele prezentate în ședința de judecată, instanța concluzionează că argumentele invocate în contestație sunt nefondate și urmează a fi respinse cu menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 ***** din 27.10.2025 și Deciziei de sancționare a agentului constatator din aceiași dată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 448 , 456, 457-458, 460-463 Cod contravențional, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Contestația formulată de Burlacu Silviu asupra procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 27.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP al IGP, Gușevatîi Serghei, în privința lui Burlacu Silviu, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat și sancționat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Președinte de ședință,
Judecător Bîrsan Ghenadie